

HET THUISCHRIJFCAFÉ**OPDRACHT 4**

Ja, en tóch wordt het ook gewoon Pasen... Over de paashaas bestaan al best veel verhalen, maar dat van jullie is er nog niet, inderdaad, nóg niet... ;-) Voor deze opdracht krijg je het begin van een verhaal:

De paashaas en het gouden ei

Heel vroeg in de ochtend, toen de zon nog maar nauwelijks boven de horizon uitkwam, was de paashaas al druk in de weer. Overal was hij de eieren aan het verstoppen, waar straks de kinderen naar zouden komen zoeken. Hier een ei en daar een ei en nog een ei... Toen hij al zijn eieren verstopt had, moest hij het gouden ei nog verstoppen. Maar dat was verborgen onder de aarde en werd bewaakt door de andere hazen. De paashaas riep al zijn hulphazen bijeen: 'Hazen, kom te voorschijn, laat je eens even zien.'

En zo kwam het ene haasje na het andere tevoorschijn, ze riepen elkaar en wachtten tot iedereen er was, zodat ze samen op weg konden gaan om het gouden ei te gaan halen en het te gaan verstoppen. Ze huppelden achter elkaar aan: 'Wij halen nu het gouden ei, het gouden, gouden ei.'

Heel zorgvuldig had de paashaas al het zonlicht in het gouden ei bewaard, zodat het kind dat het gouden ei zou vinden veel zonlicht en zegen zou ontvangen.

Toen de paashaas met zijn hulphazen bij de grot aankwam waar het gouden ei bewaard werd, waren de haasjes die het ei bewaakten allemaal in paniek. Want... het gouden ei was verdwenen, het was weg!

- **Schrijf de rest van dit verhaal.**

Deadline: woensdag **15 april a.s.**

Heel veel schrijfplezier!

TAALHAAS - DOOR RENIE VIS

Paletje, het haasje dat bij de eierschilderploeg hoorde had tranen in z'n ogen en Sneaky, het haasje dat altijd de paaseieren verstopte, stampte uit onmacht op de grond. Verslagen keek de Paashaas om zich heen of ze het gouden ei echt niet over het hoofd hadden gezien en toen viel zijn oog op een witte enveloppe die in de hoek van de grot lag. De brief was aan hem gericht en de afzender was Taalhaas, die altijd kwistig met spreekwoorden strooide..... Het werd doodstil toen de Paashaas hardop de brief voorlas:

Beste Paashaas,

Als u dit leest, ben ik ver weg. Ik ben heel dom geweest en heb iets vreselijks gedaan. U weet dat we allemaal bang zijn voor Haasje de Grote. Hij is de grootste van ons, maakt ons belachelijk en vernedert ons. Vandaag was ik aan de beurt.... Hij treiterde mij de hele ochtend, noemde mij een angsthaas die nooit iets durfde. Hij riep: "Je bent zo'n watje, je lijkt wel een wijf, ze kunnen je beter Ma's haas noemen!"

We kregen vreselijke ruzie en ik zei dat ik echt alles durfde, zelfs het gouden ei stelen! Stoer opende ik het kistje, pakte het gouden ei en liep de grot uit. Natuurlijk was het allemaal grootspraak en wilde ik het gouden ei meteen terugleggen als Haasje de Grote weg was, maar ik struikelde en het gouden ei viel op de grond en ging open. Ik zag hoe al het zonlicht uit het ei ontsnapte en bleef met twee lege helften achter.

Wanhopig ben ik naar ons hazenleger gelopen en heb koortsachtig nagedacht over wat ik moest doen. Ik wist dat ik het haasje was en niet meer kon roepen "Mijn naam is haas". Na een hazenslaapje heb ik het hazenpad gekozen en ben er als een haas vandoor gegaan. Er zit niets anders op dan het zonlicht weer te vangen, dat moet toch kunnen? Het lijkt onmogelijk, maar je kan nooit weten hoe een koe een haas vangt dus laten we kijken hoe de hazen lopen.

Beste Paashaas, als het me niet lukt, kom ik nooit meer terug. Maar laten we positief blijven: misschien tot ziens!

Taalhaas

De Paashaas zuchtte diep en keek het kringetje met hulphazen rond. Haasje de Grote staarde met het schaamrood op z'n kaken naar de grond. Op dat moment schoof er even een schaduw voor de zon en alle hazen keken omhoog. Een prachtige witte zwaan zette de landing in en op zijn rug zat Taalhaas met het gouden ei in zijn hand.

Alle hazen vielen hem om de hals en Taalhaas vertelde wat voor avontuur hij had beleefd. Hij had de zwaan ontmoet toen hij het bos uitkwam en doodmoe in het open veld ging liggen. De zwaan vroeg wat er aan scheelde en bood aan hem te helpen. Hij mocht op de rug van de zwaan gaan zitten en ze vlogen steeds hoger en hoger zodat Taalhaas gemakkelijk bij de zonnestrallen kon. Hij stopte ze allemaal terug in het ei en sloot het daarna zorgvuldig.

Voorzichtig overhandigde hij het gouden ei aan de Paashaas en er ging een gejuich op. Tevreden constateerde Taalhaas: "Gelukkig ben ik niet voor één gat te vangen, dat is het hele eieren eten!"